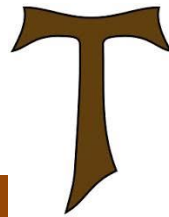

BUTLLETÍ DE L'ORDE FRANCISCÀ SECULAR DE CATALUNYA

Any 28

juny 2023

núm. 267

Web: ofscat.jimdo.com -
ofscatalunya@outlook.es

Web: Orden Franciscana Secular de España

13 de juny

Sant Antoni de Pàdua

San Antonio, Doctor Evangélico

El 13 de Junio trae la fiesta del Doctor Evangélico, uno de los santos franciscanos más populares y queridos. Su nombre: Fernando Martins. Su primer nombre al vestir el hábito franciscano: Fray Antonio de Olivares. Finalmente sería aclamado universalmente como San Antonio de Padua, aunque en Portugal agrada apellidarle “de Lisboa”.

Más allá de los tics de la devoción popular, queremos recordar su sabiduría, admirable sutileza de ingenio, brillante elocuencia y santidad. Adquirió una extraordinaria formación teológica en su tiempo de canónigo regular de San Agustín en Lisboa y Coimbra. Cuando tuvo noticia de los mártires franciscanos de Marruecos, experimentó una conmoción interior tan fuerte que pidió el hábito franciscano para ir a dar la vida, él también, por Cristo. Lo intentó. No era el querer divino, y la tempestad le llevó a Italia.

San Francisco, fiado de su buen espíritu, le nombró primer lector de Teología en la Orden, y Fray Antonio enseñó a los hermanos en Bolonia, Toulouse, Montpellier y Padua. Fue predicador, maestro y escritor, y alternó el trabajo con tiempos de recogimiento en el eremitorio. Con aquellos largos silencios fecundaba su decir. Y no faltaron los signos a su fe.

Pío XII le nombró Doctor de la Iglesia el 16 de enero 1946. Pablo VI y Juan Pablo II recomendaron acudir a su enseñanza, cosa que hizo posible la publicación de los “Sermones dominicales y festivos” preparados por Fr. Victorino Terradillos, ofm, y editados en el Instituto de Murcia en 1995.

He aquí un fragmento del *Sermón de la Anunciación*, n. 3.

“Fue enviado el ángel Gabriel... A una virgen. Algo parecido leemos en el Génesis: La joven Rebeca era muy hermosa, y virgen que no había conocido varón. Rebeca significa, recibió mucho. Es la Virgen Santísima que de verdad recibió mucho, porque concibió al mismo Hijo de Dios. Enalzando su belleza dice el mismo Hijo en los Cantares: Hermosa eres amada mía, dulce y encantadora como Jerusalén. Hermosa por la humildad, amada por la caridad, dulce por la contemplación, encantadora por la virginidad, como la Jerusalén celeste donde mora Dios, y la Virgen es su morada. El que me creó, dice, reposó en mi tienda, es decir, en mi vientre.

Desposada con un varón de nombre José. Glosa de Beda: Quiso nacer de una desposada, para que José estableciese el orden legal de descendencia y María no fuese apedreada como adúltera; para que la Virgen tuviese el consuelo del

marido y un testimonio de integridad, y para que el diablo ignorase el misterio. *José, salvó a Egipto del hambre.* Otro José salvó a la Virgen de la infamia. El Señor prefirió que algunos dudasen sobre su nacimiento, antes que sobre el pudor de su Madre. Pues sabía que es insegura la fama del pudor”.

Fray Antonio escribió los sermones para ayuda de los hermanos predicadores. Los terminó cuando ya estaba muy enfermo, y los rubricó con la siguiente oración en que apreciamos su fervor y humildad:

“A Ti, ¡oh Cristo Jesús! Hijo amado de Dios Padre y autor de todas nuestras buenas obras. A Ti que eres Alfa y Omega, sea dada toda alabanza, gloria, honra y reverencia, pues por la benignidad de tu misericordia y efusión de tu piedad me has concedido, aunque indigno, ver terminada esta mi obra como era mi ardiente deseo.

¡Ea, hermanos queridos!, yo, el menor de todos, vuestro hermano y siervo, he logrado componer, para vuestro consuelo, para edificación de los fieles, y para remisión de mis pecados, esta obra de los Evangelios recorriendo todo el año litúrgico. Os ruego con humilde súplica que al leerla tengáis presente a éste vuestro hermano ante Dios Hijo, que se ofreció a Dios Padre en el patíbulo de la cruz. Si por ventura halláis en esta obra algo que consuele y edifique, algo bien expresado, atribuidlo, os suplico a Cristo, Hijo de Dios santo y bendito, dándole toda alabanza, gloria y honor. Si por el contrario, veis alguna cosa deslavazada, insípida y grosera, no dudéis en referirla a mi ignorancia y miseria. Y, por último, todo lo que merezca ser borrado y corregido, lo someto a la prudente lima de los sabios de la Orden.

Alabado sea el Padre invisible, el Espíritu Santo y Jesucristo Hijo, Señor del cielo y de la tierra. Amén.

Gloria, honor y reverencia, alabanza y bendición al que es Alfa y Omega. Amén.

Sor M^a. Victoria Triviño, osc

Basílica de Sant Antonio de Pàdua

Formación: Acompañar para vivir **La figura del acompañante espiritual**

EL ACOMPAÑANTE, TESTIGO DEL AMOR DE DIOS.

b).- Rasgos del acompañante

Para desempeñar estas tareas es necesario que el acompañante desarrolle tres rasgos espirituales que condicionan la manera de acompañar.

1.-Espíritu de gratuidad

Para ser acompañante hay que aprender a ser gratuito, dejar espacio a Dios Padre, a Jesucristo y al Espíritu para que su amor trabaje al acompañado. El acompañante no puede ser la persona central ni tampoco puede serlo su ritmo, ni su pensamiento. Cuando no sabe retirarse, se transforma en un obstáculo más que una ayuda, en una pantalla que perturba el encuentro de Dios y el acompañado. Es indispensable ir más allá de toda posesividad. La gratuidad es aprender a no poseer nada ni a nadie. Saber no hacerse indispensable y superar toda dependencia e imposición. "Sólo atrae el que deja de ser el centro. Sólo ilumina el que llega a ser pura transparencia, la vida divina se transmite cuando yo disminuyo".

2.-Espíritu fraternal

El acompañante es un compañero de camino del acompañado, ni mejor ni superior, sólo distinto. Es necesario saber, creer y vivir que sólo Dios es Padre y nosotros todos somos hermanos. Nuestra ayuda es una

función pasajera para que el acompañado llegue a ser más libre, más de Dios y de los hombres, con la libertad de los hijos de Dios.

3.- Espíritu de servicio

En la Iglesia toda capacidad nos es dada para hacer de ella un servicio de amor. "Aquél que la verdad ha hecho libre, la caridad lo hace esclavo". San Agustín.

Necesitamos evangelizar nuestras habilidades para no considerarnos superiores sino como bienes por compartir, una deuda que tenemos que saldaron nuestros hermanos. Son los dones los que nos hacen pequeños. El acompañamiento es un servicio delicado. Es el servicio de la compasión, de vivir con el acompañado los altos y bajos de su vida; es el servicio de la paciencia, mientras el acompañado adquiere la sensibilidad y el gusto por la obra de Dios y toma conciencia de esta realidad novedosa y delicada de cómo Dios opera; es el servicio de la ternura de Dios para los hombres, de manera que el acompañado se sienta querido y cuidado con fuerza y delicadeza.

*“Acompañar para vivir”
de Fray Buiza)*

Fº Javier Conejo,ofs

UN DIA PER LA MARE DE DÉU DE L'ALBA.

Ahir, Santa Mare de Déu de l'Alba i Santa Gema Galgani, va ser un dia de festa, gran.

Festa perquè després de molt temps de no anar a Barcelona, finalment vam poder venir a trobar-nos amb els germans que estimen Santa Clara i Sant Francesc.

Quan arribes de lluny agraeixes trobar cares conegudes. Amb l'alegria als ulls descobreixes que hi ha no pocs germans que són fidels a viure la fraternitat més enllà de la pròpia fraternitat local. Pregues pels germans que no han pogut venir i els difunts que t'han precedit. Sempre hi ha algun frare i algun terciari que t'acull com una bona notícia i al percebre-ho sents el goig de correspondre. La unitat en la diferència és el que vius tot dinant. A destacar, les sempre originals i encertades homilies de fra Arun que aixequen l'Esperit tot convidant-nos en el goig de l'espera esperançada de la Pentecosta.

Sento admiració pels germans, que no són pocs, que mínim ens porten almenys 20 anys de diferència i allà hi són fent el que han de fer, sense queixar-se i amb goig.

He reconèixer que fa mandra venir de Figueres a Barcelona però val la pena ser coherent, encara que sigui només per un dia, en viure la fraternitat anant "cap a la perifèria". També hi va haver la presència de Déu en l'ànima caritativa que ens va ajudar i ens va acompanyar al tren de rodalies.

Després de marxar amb presses per compromís familiar ens esperava un bon xàfec i ens vam eixugar amb el que portàvem. Vàrem tenir, al tren, el repte d'alliberar fora del vagó un colom que no sabia sortir, quin goig veure'l volar fora del tren, la gent va aplaudir espontàniament. Vàrem viure un moment "PURA VIDA" com diuen a Costa Rica.

De la xerrada, a destacar el gest de cantar i tocar la guitarra del ponent, fra Armando Trujillo. Tot escoltant-lo vaig sentir un profund agraïment de l'existència de la Mare de Déu i de l'Esperit Sant que sempre acompanyen els terciaris. Quin gest el del PAPA INOCENCI III en canviar l'ordre en la jerarquia dels ordes. Compartir ens fa viure i sentir-nos vius tot superant les nostres expectatives i esquemes mentals. La Fraternitat per a mi és un instrument de Déu per mantenir-nos fermes i fidels. No sobra ningú i tothom fa falta. Tots som creats ! tots som beneïts i els beneïts volem viure agraïts. Viure agraïts ens pacifica.

Francesc Moreno ofs

JORNADA DE LA FRATERNITAT AL CENTRE D'ESPIRITUALITAT DE SANT IGNASI, A MANRESA.

Una iniciativa molt important per a la nostra fraternitat, aprovada per a fer aquest curs, era la de visitar l'indret on va viure fa 500 anys Sant Ignasi de Loiola, en la seva estada a Manresa. Val a dir que fra Julian Pascual, A.C.S, n'havia estat un dels principals impulsors, i el vam tenir molt present tota l'estona.

Així, dissabte 22 d'abril, vam sortir d'hora, a fi d'arribar a Manresa abans de les 10. Allà, els germans ens retrobarem a l'entrada del **Santuari de la Cova de Sant Ignasi**. Dins, vam gaudir d'una excel·lent visita guiada, on ens van explicar el que va ser l'estada de Sant Ignasi a Manresa:

Ignasi és un membre de la noblesa i somia amb gestes de cavallers. Al setge de Pamplona, el maig de 1521, un tret de canó li trenca la cama dreta i, en la seva convalescència, llegeix la vida de Jesús i vides de sants i es converteix. Ignasi decideix posar-se en camí i pelegrinatge de Loiola a Manresa, recorregut que ha donat lloc al Camí Ignasià. Arriba a Montserrat el 21 de març del 1522, on deixa la seva espasa als peus de la Mare de Déu de Montserrat i substitueix el vestit de cavaller per una tela de sac, símbol del pelegrí. Vol arribar a Barcelona per embarcar-se cap a Terra Santa, però l'epidèmia de pesta que fustiga la ciutat l'obliga a quedar-se a Manresa, on viu una profunda experiència espiritual. Es lliura totalment a la pregària i a la pobresa, i

escriu les línies fonamentals dels seus "Exercicis Espirituals". Per això, la ciutat de Manresa, on avui la Companyia de Jesús compta amb el Centre Internacional d'Espiritualitat Cova de Sant Ignasi, és un dels llocs fundacionals de l'espiritualitat ignasiana.

Pel que fa al Santuari, tal i com està ara, val a dir que l'artista jesuïta eslovè Marko Ivan Rupnik el va visitar l'any 2015 i va concebre crear un itinerari de la història de

la Salvació, des dels “Exercicis Espirituals” de Sant Ignasi. Quan va tornar a Roma, al Centre Alletí, va anar dissenyant les vuit estances laterals del temple. Finalment, l’any 2021, ell i el seu equip van desembalar varis contenidors amb marbres i vidres agresolats amb pigments, d’arreu del planeta, ceràmiques amb or i plata, i més. El més excepcional però, va ser la ingent tasca de 22 artesans de més de 10 nacionalitats, especialistes tots en diverses branques de l’art i en les tradicions cristianes d’orient i occident. Treballant dia i nit, l’equip va enllestir la instal·lació de l’obra, en dues setmanes, a punt per a lluir-la l’any 2022, l’Any Ignasià.

Encara impressionats del que havíem viscut, vam adreçar-nos a la sala que havíem contractat pel dia, al Centre d’Espiritualitat. Allà, fra Mariano, l’Assistent de Catalunya, oficià la santa Missa d’una manera molt íntima i emotiva, tot recordant i homenatjant també la figura de fra Julian.

Després del dinar vam tornar a la sala, on vam rebre la formació preparada pel germà Fernando, al voltant del tema “PARTICIPACION Y MISION. SOMOS IGLESIA” i, tot seguit, la Teresa ens dissertà al voltant de l’Església Sinodal.

Hi ha haver una bona estona de diàleg fratern, pel que fa a l’Església Sinodal, i ja tard, vam dir adeu al Centre d’Espiritualitat i a Manresa. Va ser una altra sortida íntensa.

(La informació ignasiana l’he trobat a covamanresa.cat i a jesuites.net)

Lluís Salas Grau, OFS.

SANT FRANCESC, EL PROFETA DE LA NATURA

Déu va manar a Adam i Eva: “Sigueu fecunds i multipliqueu-vos, ompliu la terra i domineu-la; sotmeteu els peixos del mar, els ocells del cel i totes les bestioles que s’arrosseguen per terra” (Gn 1, 28). Déu ho va crear tot perquè l’ésser humà ho dominés. Tanmateix, aquest domini no vol dir una apropiació egoista, sinó compartir. La nostra vocació és utilitzar la naturalesa i al mateix temps cuidar-la, i no pas destruir-la. Tanmateix, avui en dia, molts destrueixen la naturalesa pel seu benefici i no reconeixen Déu. En aquest sentit la conversió i la vida de sant Francesc és una profecia en que podem esperar i, una lliçó que hem de seguir.

Després que sant Francesc va decidir servir el mestre, ell va romandre pels boscos a les afores d’Assis. Si jo treballo per un mestre, he de cuidar, netejar i arreglar les coses del mestre com ara la seva casa, el seu cotxe, etc. De la mateixa manera, sant Francesc va entendre que servir el mestre és servir les coses que li pertanyen. Déu és el mestre i creador de la naturalesa i Francesc va començar el procés de conèixer Déu per estar/estant en la naturalesa.

A la seva biografia, llegim que després de la seva experiència a Apúlia, Francesc va tornar a Assis com Déu li va manar. Tanmateix, ell estava molta estona en solitud, en el bosc. Els seus amics es burlaven d’ell dient: “Ell està enamorat d’alguna noia”. I Francesc els va contestar: “Sí que estic enamorant d’una noia, la bellesa de la qual és incomparable amb cap de les noies que coneixeu”. És el primer pas. Si volem conèixer a Déu, hem d’estar en la naturalesa i fixem-nos-hi.

La seva conversió també marca el seu creixement en l’amor a Déu. Ara, arribem a admirar una persona, començant per admirar les seves obres. Estimem Beethoven o Mozart. Però com va començar aquest amor? Primer vam escoltar una sonata o una opera d’ells. Ens vam enamorar de la seva música i finalment ens vam enamorar d’ella. És el mateix procés amb Déu. No podem entendre la grandesa de Déu si no ens fixem en les seves obres que són la creació, la naturalesa.

Creixent en l’amor a Déu i l’amor a la naturalesa, va cantar el Càntic de les criatures el 1224, dos anys abans de la seva mort. Per aquell

moment, Sant Francesc havia arribat el pinacle de la seva santedat i sabia que la fi estava a prop. Fra. Cinto us va explicar sobre el càntic de les criatures. Si escoltem el Càntic de les criatures, podrem entendre com Francesc va sentir i comprendre com la nostra vida està connectada íntimament amb la naturalesa. Podem veure l'obra mestra de Déu en tot i, podem entendre que nosaltres (els humans) també som part de la seva creació.

Estar en naturalesa ens pot transformar i és un camí segur cap a Déu. Sant Francesc ens ho va avisar fa vuit segles. Per això, és just considerar-lo profeta de la natura. M'agradaria concloure amb les paraules de sant Francesc: "Feu coses ordinàries, aviat us trobareu fent coses extraordinàries". Estar en la naturalesa pot semblar una cosa ordinària. Tanmateix si ho fem amb regularitat, podrem veure com aquest fet transforma la nostra vida.

Fra Arun Renald Stephen, ofmcap

PLOU A ALBACETE

LLOAT SIGUEU, SENYOR MEU, PER LA GERMANA AIGUA

Doncs sí. I aquest moment és l'adequat. Està plovent sobre Albacete. Les plantes i el "pseudoclaustre" del convent estan ben xops. De fet, acabo de xopar-me jo també, donat que la pluja m'ha agafat pel carrer. I com ho he celebrat! No m'he volgut ni canviar la muda, i demà, ben segur, que patiré un bon refredat. La sarna amb gust ni pica ni mortifica. Fa uns dies que està plovent, i ho fa serenament, amb tranquil·litat, amarant el terra i la terra. La ciutat ha canviat de fesomia. Quan surt el sol, el color dels arbres, dels parcs i jardins, dels parterres, dels separadors de carrils de les avingudes, fan un goig que enamoren. De fet. La ciutat té, en el seu nucli urbà, una bona quantitat de massa forestal entre arbres, flors i arbusts. Per tant, acabes adonant-te'n. Han estat cinc mesos d'una sequera que ha generat estats d'alarma.

Ara bé el meu pensament. Em direu il·lús, infeliç, ingenu, innocent, tant em fa l'adjectiu que hi poseu, però vull restar i seguir com a tal: il·lús, infeliç, ingenu, innocent... Però ho crec. S'han fet rogatives, s'ha tret el "Sant Cristo gros", que diuen al poble del meu pare, sobretot rogatives... no en vulgueu més. S'han ofert misses, processons, pregàries, jaculatòries... I, a la fi, ha acabat plovent.

Doncs jo crec que les pregàries hi tenen molt a veure. D'una manera o bé d'altra, la fe simple i planera del poble ha entendrit el cor de Déu i Déu ha escoltat al seu poble. Sí, crec que ha plogut perquè corporativament un molt gran grup de cristians, grandiós, s'ha adreçat al Pare i el Pare els ha escoltat. Em diran que això són ximpleries, rucades, infantilisme... M'és ben bé indiferent. Ho continuo mantenint. Cert que no ho podré demostrar mai, però tampoc ningú no podrà demostrar el contrari. Almenys els creients hem demanat la pluja i ha plogut. Els indiferents, encara que no hagi plogut per la pregària, han fet moltíssim menys que nosaltres. No han fet res. I això ho podem dir amb la boca ben plena.

Ara queda l'altra part. Hem demanat i hem obtingut. ¿Serem coherents amb allò que hem demanat? ¿Aprofitarem el do que acabem de

rebre? ¿Li donarem la utilitat que se li escau? ¿O bé farem com tantes d'altres vegades...? Ja que hem estat escoltats i tenim aigua, almenys una mica més, ¿farem d'ella un ús frívol? ¿Oblidarem l'angoixa que hem patit? ¿Li donarem la utilitat justa que se li escau?

Si la pluja, que com diu Jesús, cau sobre bons i dolents, i això es voluntat del Pare, és per a tothom. ¿Servirà aquesta pluja per a satisfer el capricis de quatre “ricachus”, que deia el Pare Gamissans? ¿La gastarem en urbanitzacions per omplir piscines particulars de la gent que s'ho pot permetre? ¿Anirà a parar als camps de golf?. Que, dit sigui de passada, és un esport d'elit només a l'abast de molt pocs. ¿Ens dedicarem a omplir “aqua parcs”? ¿Serem capaços de malgastar un bé de vida tant escàs només per a satisfer el nostre oci?

Si totes les lliçons rebudes no ens han ensenyat ni aportat res, pot ser sí que el Senyor de totes les coses acabi deixant-nos per impossibles.

Sí. Ja ho sé. Acabaré d'una manera molt bèstia. M'és igual. La formularé com a pregunta. Una qüestió que cadascú ha de respondre: Francesc ens ha ensenyat a estimar l'aigua com a obra i do del Altíssim i benivolent Senyor, ens ha dit que és nostra germana, la Germana Aigua, ara que la tenim, ¿serem capaços de cometre un incest? Entenc que això no tothom ho pot entendre o comprendre, però nosaltres som franciscans i hem rebut d'ell el seu testimoni i experiència de paternitat divina sobre la creació. ¿Serem el proxenetes de l'aigua i acabarem prostituint-la?

Joaquim Recasens, ofm

ROMIATGE A MONTSERRAT

Diumenge 18 de juny de 2023

**Per a informació i inscripcions:
635612431; ofscatalunya@outlook.es**

**Hi ha la possibilitat d'anar en autocar,
sortint des de Pompeia. Preu: 25€**

Organitza: Orde Franciscà Secular de Catalunya

**Romiatge a Montserrat
18 – juny - 2023**

Programa

- ✚ 9:30 Punt de trobada (Pl. Sta Maria)
- ✚ 10:00 Pujada al monument de sant Francesc
- ✚ 11:00 Activitat – Reflexió. (Pl. Sta Maria)
- ✚ 12:15 Cambril (Capella St. Miquel)
- ✚ 13:00 Eucaristia Basílica.
- ✚ 14:00 Dinar

AGENDA

2 de juny, Sant Fèlix de Nicosia

4 de juny, Solemnitat de la Santíssima Trinitat.

Capítol electiu, fraternitat d'Arenys de Mar. 9h.

8 de juny, Beat Nicolau de Gèsturi

10 de juny, Capítol ordinari Zona Catalunya 10h.

A la Seu provincial, Diagonal 450.

11 de juny, Solemnitat del Santíssim Cos i Sang de Crist

12 de juny, Beata Florida Cèvoli i Beata Violant .

13 de juny, SANT ANTONI DE PADUA.

Celebració a totes les fraternitats.

15 de juny, Literatura, Art i Cristianisme V, 20 h. Conferència “El pessebre”, Robert Baró, al Santuari de Pompeia, Diagonal 450, de forma presencial i telemàtica.

16 de juny, Beats Anicet Koplín i companys màrtirs.

XXXI Jornades d'Estudis Franciscans,

Facultat de Teologia, Diputació 231

10h. Pregària, 10,30h “Introducció general a la Regla Butllada” per Valentín Redondo. 12h “La fraternitat a la Regla franciscana” per Jacint Duran.

16,30h “La pregària en Francesc i Clara” per Clara Fernández i 18h “La missió en la Regla de sant Francesc” per Agustí Boadas.

18 de juny, ROMIATGE A MONTSERRAT, programa adjunt. 3er diumenge.

19 de juny, Sant Romuald

20 de juny, Pregària Interfranciscana. Eucaristia concelebrada per tota la família Franciscana, animada per OFMconv. A les 19h . A la Plaça Universitat nº2, Barcelona.

21 de juny, Sant Lluís Gonzaga.

22 de juny, Sant Paulí de Nola.

24 de juny, El Naixement de sant Joan Baptista.

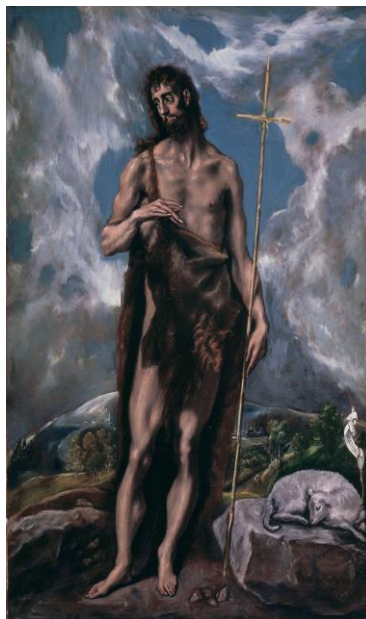
25 de juny, Diumenge XII durant l'any.

26 de juny, Beat Andreu-Jacint Longhin i Beat Jaume de Ghazir

27 de juny, Sant Ciril d'Alexandria

28 de juny, Sant Ireneu

29 de juny, Sants Pere i Pau.

Redacció: O.F.S. Provincial de Catalunya, Diagonal 450, 08006 - Barcelona, Tel 635612431 ofmcatalunya@outlook.es